

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 177/07-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2008 v senáte zloženom z predsedu Milana Lalička a zo sudcov Petra Brňáka a Lajosa Mészárosa prerokoval sťažnosť M. M., O., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 37/1990, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 37/1990 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 37/1990 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. M. M. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 200 000 Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Banská Bystrica j e p o v i n n ý uhradiť M. M. trovy právneho zastúpenia v sume 9 444 Sk (deväťtisícštyristoštyridsaťštyri slovenských korún) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. S. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 177/07-26 z 11. októbra 2007 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 37/1990.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že okresnému súdu bol 5. februára 1990 proti sťažovateľovi podaný návrh na začatie konania vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva nehnuteľností.

Predmetné súdne konanie je vedené pod sp. zn. 14 C 37/1990 a okresný súd dvakrát rozhodol rozsudkom vo veci samej, ale Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodnutia zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Od podania žaloby uplynulo viac ako 17 a pol roka a doteraz nie je ukončené, čo nemožno hodnotiť ako konanie uskutočnené v primeranej lehote.

Podľa sťažovateľa zodpovednosť za prieťahy v konaní možno čiastočne pripísať aj samotnému navrhovateľovi. Okresný súd, ktorého postup sťažnosťou napáda, nie je v predmetnej veci úplne nečinný. Tento síce vo veci koná, avšak podľa názoru sťažovateľa sa periodicita procesných úkonov nedá kvalifikovať ako primerane rýchla, resp. priebežná najmä s prihliadnutím na celkovú dĺžku trvania konania. Podaním z 21. júna 2006 pripomenul okresnému súdu, že konanie je vedené od roku 1990 a urgoval, aby okresný súd konanie urýchlene ukončil svojím autoritatívnym rozhodnutím.

Sťažovateľ uvádza, že postupom okresného súdu vznikli zbytočné prieťahy v konaní. Je toho názoru, že postupom okresného súdu sa porušuje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

3. Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 14 C 37/1990, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk a náhradu trov konania.

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tým, že: *„V mojom prípade ide o špecifický prípad, kedy určité konanie trvá neprimerane dlho, čoho následkom je porušovanie základných ľudských práv a slobôd, garantovaných mi Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami. Porušovanie mojich ľudských práv pritom navodzuje stav právnej neistoty, takisto negatívne vplýva na môj psychický stav, situácia v ktorej som sa ocitol mi sťažuje vysporiadať si svoje majetkové pomery. Finančné zadosťučinenie, ktoré zároveň požadujem, chápem však aj ako satisfakciu za to, že okresný súd by, podľa môjho názoru, mal v zmysle právneho poriadku SR dbať na to, aby ochrana*

práv všetkých účastníkov v konaní, bola rýchla a účinná, k čomu však z jeho strany nedochádza.“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci 8. novembra 2007 písomne vyjadril predseda okresného súdu (sp. zn. Spr 4036/07). Okrem rozpisu úkonov sa k vecnej stránke nevyjadril.

5. K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko právny zástupca sťažovateľa listom z 30. novembra 2007, v ktorom uviedol: *„predmetné občiansko-právne konanie je vedené viac ako 17 rokov a 9 mesiacov, je nepochybné, že toto nemožno hodnotiť ako konanie uskutočnené v takejto primeranej lehote. Koniec koncov samotný súd, ktorého postup napadám, v predmetnom vyjadrení nijakým spôsobom nenamieta dôvodnosť mojej sťažnosti.“*

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 37/1990 ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav predmetného konania:

Sťažovateľ v postavení odporcu je účastníkom súdneho konania, ktoré začalo na návrh navrhovateľa M. M., vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva

k nehnuteľnostiam. Žalobný návrh bol podaný okresnému súdu 8. februára 1990 a je vedený pod sp. zn. 14 C 37/1990. V ďalšom bol sled úkonov okresného súdu nasledovný:

Okresný súd 12. februára 1990 vyzval navrhovateľa na predloženie rozhodnutia z dedičského konania sp. zn. D 826/83. Navrhovateľ podaním z 13. februára 1990 oznámil okresnému súdu, že žiadané dedičské rozhodnutie nemá, ale oň požiada archív okresného súdu.

Sudca dal 20. februára 1990 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 7. marec 1990. Súdne pojednávanie, na ktoré sa ustanovili navrhovateľ a odporca, bolo odročené na 28. marec 1990 z dôvodu neprítomnosti právneho zástupcu odporcu.

Na súdnom pojednávaní 28. marca 1990, ktoré odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania, sa zúčastnil navrhovateľ aj odporca.

Odporca podaním z 30. marca 1990 a navrhovateľ podaním z 3. apríla 1990 oznámili okresnému súdu, že nedošlo k dohode medzi sporovými stranami ohľadne objednania geometrického plánu na zameranie predmetnej nehnuteľnosti.

Na pojednávaní 12. apríla 1990 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca. Okresný súd vypočul navrhovateľa i odporcu a pojednávanie odročil na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-16 z 23. apríla 1990 ustanovil znalca na vyhotovenie geometrického plánu na rozdelenie predmetnej nehnuteľnosti.

Na pojednávaní 14. augusta 1990 boli vypočutí navrhovateľ a odporca, pričom okresný súd pojednávanie odročil na neurčito. Navrhovateľ podaním okresnému súdu 24. augusta 1990 označil svedkov, ktorí majú byť vypočutí na pojednávaní.

Okresný súd 28. septembra 1990 vykonal obhliadku na mieste samom za prítomnosti navrhovateľa i odporcu.

Odporca podaním 2. októbra 1990 oznámil mená a adresy svedkov, ktorí majú byť vypočutí.

Na pojednávaní 28. októbra 1990 boli vypočutí navrhnutí svedkovia a sudca pojednávanie odročil na neurčito s tým, že okresný súd vyzve znalca, aby podal znalecký posudok v zmysle uložených povinností v uznesení okresného súdu.

Okresný súd listom 9. novembra 1990 požiadal znalca o podanie znaleckého posudku v predmetnej veci.

Sudca dal 29. januára 1991 kancelárii pokyn, aby vyzvala znalca na podanie znaleckého posudku.

Úradný záznam - sudca vykonal pohovor so znalcom 8. februára 1991, v ktorom ho usmernil, ako treba odpovedať na položené otázky stanovené v uznesení okresného súdu.

Okresný súd vydal uznesenie č. k. 14 C 37/1990-5 z 25. marca 1991, v ktorom uložil znalcovi poriadkovú pokutu za to, že napriek urgencii nepodal vo veci znalecký posudok.

Úradný záznam - 22. apríla 1991 sa dostavil k zákonnému sudcovi ustanovený znalec, ktorý uviedol, že znalecký posudok podá do konca apríla 1991.

Okresný súd vydal uznesenie č. k. 14 C 37/1990-6 z 2. mája 1991, v ktorom uložil znalcovi ďalšiu poriadkovú pokutu za to, že napriek pokute nepodal vo veci znalecký posudok do konca apríla 1991.

Podaním z 15. mája 1991 súdny znalec predložil znalecký posudok spolu s vyúčtovaním svojej odmeny.

Okresný súd vydal uznesenie č. k. 14 C 37/1990-48 zo 16. mája 1991, ktorým priznal znalcovi odmenu a náhradu hotových výdavkov.

Sudca dal 18. mája 1991 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 3. jún 1991.

Súdneho pojednávania 3. júna 1991 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu, že navrhovateľ navrhol rozšíriť okruh účastníkov konania.

Sudca dal 10. júna 1991 kancelárii pokyn, aby vyzvala navrhovateľa v lehote 12 dní na podanie návrhu na rozšírenie účastníkov konania, ktorí sú vedení ako pozemnoknižní podieloví spoluvlastníci.

Podaním z 12. júna 1991 navrhovateľ oznámil okresnému súdu, že nerozšíri návrh o ďalších účastníkov, a zároveň sa vyjadril k podanému znaleckému posudku.

Okresný súd listom 17. júna 1991 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby v lehote 12 dní rozšíril návrh odporcov, ktorí sú vedení ako podieloví spoluvlastníci, spolu aj s potrebným počtom návrhov.

Podaním z 26. júna 1991 sa právny zástupca navrhovateľa vyjadril k výzve okresného súdu zo 17. júna 1991.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/90-59 z 10. júla 1991 ustanovil znalca z odboru geodézie a kartografie na reálne rozdelenie nehnuteľnosti.

Okresný súd listom z 11. septembra 1991 urgoval podanie znaleckého posudku k uvedenej veci.

Okresný súd listom z 25. septembra 1991 urgoval podanie znaleckého posudku k uvedenej veci a stanovil na jeho podanie 10-dňovú lehotu.

Okresný súd listom z 25. októbra 1991 urgoval podanie znaleckého posudku v lehote 5 dní pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Okresný súd listom z 8. septembra 1992 urgoval podanie znaleckého posudku od súdneho znalca Ing. R. M. v lehote 20 dní pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Okresný súd listom z 30. septembra 1992 urgoval podanie znaleckého posudku od súdneho znalca Ing. R. M. v lehote 7 dní pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Okresný súd listom z 26. októbra 1992 žiadal súdneho znalca o vrátenie súdneho spisu sp. zn. 14 C 37/1990.

Okresný súd listom z 10. decembra 1992 vyzval súdneho znalca na vrátenie súdneho spisu sp. zn. 14 C 37/1990.

Okresný súd listom z 21. januára 1993 žiadal súdneho znalca o vrátenie súdneho spisu sp. zn. 14 C 37/1990.

Znalec podaním 11. februára 1993 doručil okresnému súdu znalecký posudok k predmetnej nehnuteľnosti.

Sudca dal 16. februára 1993 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 3. marec 1993.

Súdneho pojednávania 3. marca 1993 sa nezúčastnil navrhovateľ, odporca bol prítomný, pojednávanie bolo odročené na 15. marec 1993.

Súdneho pojednávania 15. marca 1993 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca. Po vypočutí právnych zástupcov navrhovateľa a odporcu bolo pojednávanie odročené na neurčito za účelom vypočutia znalca.

Sudca dal 23. marca 1993 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 23. apríl 1993.

Súdneho pojednávania 23. apríla 1993 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, bol vypočutý znalec, okresný súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu a odročil súdne pojednávanie na neurčito za účelom vypracovania nového geometrického plánu.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-98 z 12. mája 1993 zaviazal navrhovateľa na zloženie zálohy na znalecké dokazovanie.

Okresný súd listom 25. mája 1993 požiadal znalca, aby doplnil znalecký posudok.

Podaním z 15. novembra 1993 znalec predložil doplnený znalecký posudok.

Znalec podaním 3. decembra 1993 predložil vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov.

Sudca dal 13. decembra 1993 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 27. január 1994.

Podaním z 20. januára 1994 sa k znaleckému posudku vyjadril navrhovateľ.

Súdneho pojednávania 27. januára 1994 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, okresný súd ich vypočul a rozhodol vo veci rozsudkom tak, že žalobu zamietol.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 14 C 37/1990 z 27. januára 1994 bola priznaná znalcovi odmena a hotové výdavky za podaný znalecký posudok.

Podaním z 24. marca 1994 sa navrhovateľ odvolal proti rozsudku okresného súdu.

Sudca dal 28. marca 1994 kancelárii pokyn, aby vyzvala navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a aby zaslala odvolanie na vyjadreniu odporcovi.

Okresný súd uznesením sp. zn. 14 C 37/1990 z 11. apríla 1994 vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie.

Podaním z 15. apríla 1994 navrhovateľ doplnil dôvody odvolania.

Krajský súd prevzal 19. apríla 1994 spis na rozhodnutie o odvolaní.

Krajský súd dal kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 19. máj 1994.

Krajský súd za účasti navrhovateľa i odporcu na pojednávaní 19. mája 1994 po vypočutí sporových strán rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd vrátil spis okresnému súdu 9. júna 1994.

Sudca dal 25. augusta 1994 kancelárii pokyn na doručenie uznesenia krajského súdu účastníkom konania.

Okresný súd listom z 26. augusta 1994 požiadal právneho zástupcu navrhovateľa, aby špecifikoval petit žaloby.

Podaním z 23. augusta 1994 navrhovateľ upravil petit žalobného návrhu.

Sudca dal 5. októbra 1994 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 3. november 1994.

Súdneho pojednávania 3. novembra 1994 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, okresný súd vypočul účastníkov konania a odročil pojednávanie na 22. november 1994 za účelom predvolania a vypočutia svedkov.

Súdneho pojednávania 22. novembra 1994 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, okresný súd vypočul svedka a pojednávanie odročil na neurčito za účelom ustanovenia znalca.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-160 zo 14. decembra 1994 ustanovil znalca Ing. I. B.

Sudca dal 22. mája 1995 kancelárii pokyn, aby vyzvala súdneho znalca Ing. I. B. na oznámenie termínu dodania znaleckého posudku.

Okresný súd opakovane listami z 9. októbra 1995, 24. novembra 1995, 15. decembra 1995, 30. januára 1996, 20. marca 1996, 15. augusta 1996, 28. októbra 1996, 13. decembra 1996 a z 8. januára 1997 vyzýval znalca na určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Úradným záznamom zo 4. apríla 1997 bolo sudcom poznamenané, že znalec podá znalecký posudok po odobrení katastrálnym odborom Okresného úradu B.

Okresný súd listami z 19. júna 1997 a zo 7. júla 1997 vyzýval znalca na oznámenie termínu, kedy podá znalecký posudok podľa uznesenia č. k. 14 C 37/1990-162 zo 14. decembra 1994.

Sudca dal 22. októbra 1997 kancelárii pokyn, aby znalec písomne oznámil dôvod, pre ktorý nemôže podať posudok, pretože účastník konania sa sťažuje na nevybavenie sporu. List bol znalcovi odoslaný 23. októbra 1997.

Okresný súd listom z 19. novembra 1997 vyzval znalca, aby písomne odôvodnil, prečo nemôže podať posudok, pretože účastník konania sa sťažuje na nevybavenie sporu.

Okresný súd 13. januára 1998 požiadal znalca o vrátenie zapožičaného súdneho spisu.

Okresný súd 6. februára 1998 a 19. februára 1998 vyzval znalca na vrátenie zapožičaného súdneho spisu.

Súdny znalec 24. februára 1998 vrátil okresnému súdu zapožičaný spis sp. zn. 14 C 37/1990.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-166 zo 16. marca 1998 zmenil uznesenie a ustanovil nového znalca Ing. M. Č.

Listom z 31. augusta 1998 okresný súd žiadal znalca o určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Okresný súd listom z 10. novembra 1998 žiadal Mestský úrad v B., referát základných informácií a evidencie, o oznámenie terajšieho pobytu (znalca) Ing. M. Č.

Mestský úrad v B. B., referát základných informácií a evidencie, podaním z 11. novembra 1998 oznámil adresu znalca.

Okresný súd listami zo 17. novembra 1998, 15. decembra 1998 a z 28. januára 1999 žiadal znalca o určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Podaním z 29. januára 1999 znalec oznámil súdu, že posudok podá do konca marca 1999.

Okresný súd 24. júna 1999 vyzval znalca na určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Okresný súd 12. augusta 1999 vyzval znalca na určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Znalec podaním 23. novembra 1999 oznámil okresnému súdu, že oneskorenie posudku spôsobujú jeho vážne osobné dôvody a že posudok podá v lehote 30 dní.

Okresný súd 24. februára 2000 vyzval znalca na určenie termínu, kedy podá znalecký posudok.

Okresný súd 2. júna 2000 vyzval znalca na dodanie znaleckého posudku a stanovil mu lehotu 10 dní.

Úradným záznamom je sudcom 28. júna 2000 poznamenané, že znalec sa osobne dostavil na okresný súd. Omeškanie dodania posudku podľa jeho udania je z dôvodu preverovania podkladov na vypracovanie posudku.

Znalec podaním 25. júla 2000 oznámil okresnému súdu, že oneskorenie posudku je spôsobené vážnymi rodinnými problémami a že posudok podá do 10. augusta 2000.

Okresný súd opakovane listami z 2. októbra 2000, 21. februára 2001, 2. mája 2001, 10. júla 2001 a z 22. októbra 2001 vyzýval znalca na dodanie znaleckého posudku a stanovil mu lehotu 10 dní.

Okresný súd 31. januára 2002 vyzval znalca, aby obratom vrátil zapožičaný súdny spis sp. zn. 14 C 37/1990.

Okresný súd 28. februára 2002 vyzval znalca, aby obratom vrátil zapožičaný súdny spis sp. zn. 14 C 37/1990.

Súdny znalec podaním 20. februára 2002 oznámil okresnému súdu, že znalecký posudok podá do konca septembra 2002.

Zákonný sudca listom z 10. januára 2003 upozornil predsedu okresného súdu, že súdny znalec napriek mnohonásobným urgenciám nepodal znalecký posudok, a z toho dôvodu poukázal na prieťahy v súdnom konaní.

Sudca dal 25. februára 2003 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 4. marec 2003.

Súdneho pojednávania 4. marca 2003 sa zúčastnil navrhovateľ, právny zástupca odporcu a znalec. Po vypočutí sporových strán okresný súd konanie odročil na neurčito za účelom poskytnutia lehoty sporovým stranám, aby sa vyjadrili k návrhu na rozdelenie nehnuteľnosti podľa návrhu znalca.

Podaním z 21. marca 2003 navrhovateľ oznámil okresnému súdu, že nesúhlasí s návrhom na rozdelenie a vyporiadanie podľa návrhu znalca.

Okresný súd 3. apríla 2003 zaslal znalcovi a odporcovi stanovisko navrhovateľa z 21. marca 2003.

Okresný súd 5. mája 2003 vyzval znalca na dodanie znaleckého posudku a stanovil mu lehotu 10 dní.

Okresný súd 8. júla 2003 vyzval znalca na dodanie znaleckého posudku a stanovuje mu lehotu 10 dní.

Zákonný sudca listom z 19. novembra 2003 upozornil podpredsedu okresného súdu, že znalec napriek mnohonásobným urgenciám nepodal znalecký posudok, a z toho dôvodu poukázal na prieťahy v súdnom konaní. Žiadal o pomoc ohľadom vrátenia súdneho spisu znalcom, aby sa mohlo ďalej pracovať s inými znalcami z uvedeného odboru.

Okresný súd 19. novembra 2003 vyzval znalca Ing. M. Č., aby obratom vrátil zapožičaný súdny spis sp. zn. 14 C 37/1990. Znalec zásielku neprevzal.

Sudca dal 15. decembra 2003 kancelárii pokyn na zistenie pobytu znalca Ing. M. Č.

Centrálny register obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici doručil okresnému súdu 8. januára 2004 potvrdenie o trvalom pobyte znalca Ing. M. Č.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-185 z 23. januára 2004 zmenil uznesenie a ustanovil nového znalca Ing. F. K.

Podaním 16. februára 2004 požiadal súdny znalec Ing. F. K. okresný súd o zaslanie súdneho spisu na vyhotovenie znaleckého posudku a poskytnutie zálohy na trovy podania znaleckého posudku.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-194 priznal znalcovi Ing. F. K. preddavok na náhradu nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku.

Okresný súd 24. februára 2004 zaslal súdnemu znalcovi súdny spis č. k. 14 C 37/1990-187.

Podaním 20. mája 2004 súdny znalec odovzdal okresnému súdu zapožičaný spis sp. zn. 14 C 37/1990 a znalecký posudok.

Sudca dal kancelárii pokyn, aby zaslala znalecký posudok účastníkom sporových strán, aby sa k nemu vyjadrili.

Podaním z 8. júna 2004 sa k znaleckému posudku vyjadril navrhovateľ.

Podaním z 10. júna 2004 sa k znaleckému posudku vyjadril sťažovateľ.

Sudca dal 15. júna 2004 kancelárii pokyn nariadiť termín súdneho pojednávania na 1. júl 2004.

Súdneho pojednávania 1. júla 2004 sa zúčastnili účastníci sporu, okresný súd vypočul účastníkov konania aj znalca a súdne pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vypracovania znaleckého posudku na reálnu deľbu nehnuteľnosti.

Podaním zo 7. júla 2004 súdny znalec Ing. F. K. vyúčtoval okresnému súdu náklady spojené s účasťou na súdnom pojednávaní.

Podaním z 26. augusta 2004 sa navrhovateľ vyjadril k spôsobu reálneho rozdelenia nehnuteľnosti.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-226 z 27. júla 2004 priznal znalcovi odmenu za vypracovanie znaleckého posudku a náhradu hotových výdavkov spojených s vypracovaním znaleckého posudku.

Okresný súd 27. augusta 2004 požiadal právneho zástupcu navrhovateľa, aby s klientom prekonzultoval podanie z 26. augusta 2004.

Navrhovateľ podaním zo 14. septembra 2004 oznámil okresnému súdu, že naďalej trvá na podanej žalobe.

Sudca dal 22. septembra 2004 kancelárii pokyn, aby zaslala znalecký posudok účastníkom sporu na vyjadrenie.

Podaním 4. októbra 2004 sa k znaleckému posudku vyjadril navrhovateľ, ktorý aj zároveň potvrdil, že naďalej trvá na žalobnom návrhu a navrhuje, aby bolo vykonané dokazovanie.

Sudca dal 3. novembra 2004 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 23. november 2004.

Súdneho pojednávania 23. novembra 2004 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, okresný súd vypočul účastníkov sporu a rozhodol vo veci rozsudkom tak, že žalobu zamietol.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-256 z 22. novembra 2004 priznal znalcovi odmenu a náhradu hotových výdavkov spojených s vypracovaním znaleckého posudku.

Podaním z 2. decembra 2004 podal navrhovateľ odvolanie proti priznanej odmene znalcovi.

Dňa 10. januára 2005 sa navrhovateľ odvolal proti rozsudku okresného súdu č. k. 14 C 37/1990-264 z 23. novembra 2004.

Okresný súd 17. januára 2005 zaslal odporcovi odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu o náhrade znalečného, ako aj odvolanie proti rozsudku s tým, aby sa k nim vyjadril.

Podaním 18. januára 2005 znalec Ing. F. K. urgoval okresný súd, aby mu vyplatil odmenu za podaný znalecký posudok.

Listom 19. januára 2005 okresný súd oznámil znalcovi Ing. F. K., že odmena mu nebola vyplatená z dôvodu, že uznesenie o priznaní odmeny sa nestalo právoplatným, pretože účastníci konania sa odvolali.

Krajský súd prevzal 3. februára 2005 spis okresného súdu sp. zn. 14 C 37/1990 na rozhodnutie o odvolaní proti uzneseniu o vyúčtovaní znalečného, ako aj o odvolaní proti rozsudku.

Krajský súd na súdnom pojednávaní 1. marca 2005 za prítomnosti navrhovateľa a odporcu napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Uznesenie krajského súdu č. k. 17 Co 39/05-294 z 1. marca 2005 bolo doručené okresnému súdu 11. marca 2005.

Sudca dal 15. marca 2005 kancelárii pokyn na zaslanie uznesenia krajského súdu navrhovateľovi a zároveň aby sa navrhovateľ vyjadril k znaleckému posudku.

Navrhovateľ sa vyjadril k znaleckému posudku podaním z 13. apríla 2005 a navrhol, že je potrebné dopracovať znalecký posudok i geometrický plán.

Okresný súd opakovane vyzval právneho zástupcu navrhovateľa listami z 18. mája 2005, 21. júna 2005, 18. júla 2005, 15. augusta 2005, 14. septembra 2005 a zo 17. októbra 2005, aby v lehote 10 dní oznámil, či je vypracovaný znalecký posudok a geometrický plán.

Sudca dal 20. decembra 2005 kancelárii pokyn nariadiť termín pojednávania na 17. január 2006.

Navrhovateľ podaním 3. januára 2006 navrhol svedkov, ktorí majú byť vypočutí na pojednávaní 17. januára 2006.

Súdneho pojednávania 17. januára 2006 sa zúčastnil navrhovateľ i odporca, okresný súd vypočul účastníkov konania a odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu vykonania ďalšieho dokazovania.

Okresný súd listom z 7. marca 2006 požiadal spoločnosť G., s. r. o., B., o oznámenie, či navrhovateľ požiadal o vypracovanie geometrického plánu na rozdelenie predmetných nehnuteľností.

Okresný súd dostal 24. marca 2006 odpoveď na výzvu okresného súdu zo 7. marca 2006 od Ing. N. N. – G., B., v ktorej uviedla, že navrhovateľ požiadal o pomoc v riešení jeho situácie vyplývajúcej z doteraz nevyporiadaného podielového spoluvlastníctva.

Sudca dal 28. marca 2006 kancelárii pokyn, aby vyzvala právneho nástupcu navrhovateľa na oznámenie, kedy predloží geometrický plán na rozdelenie nehnuteľnosti.

Navrhovateľ podaním z 3. apríla 2006 oznámil okresnému súdu, že termín vyhotovenia znaleckého posudku a geometrického plánu oznámi po skontaktovaní sa s Ing. B. - súdnym znalcom.

Okresný súd listom zo 6. apríla 2006 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby oznámil, či Ing. B. prijal objednávku na vypracovanie geometrického plánu.

Podaním zo 6. apríla 2006 Ing. N. N. – G., B. oznámila okresnému súdu, že navrhovateľ predložil objednávku na vyhotovenie geometrického plánu, ktorý môže spracovať v septembri 2006.

Okresný súd listom z 2. mája 2006 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby oznámil, či Ing. B. prijal objednávku na vypracovanie geometrického plánu.

Podaním z 9. mája 2006 právny zástupca oznámil okresnému súdu, že Ing. B. neprevzal objednávku na vyhotovenie geometrického plánu.

Odporca 17. mája 2006 navrhol okresnému súdu, aby ustanovil geometra na vypracovanie geometrického plánu.

Okresný súd 19. mája 2006 zaslal písomné vyjadrenie odporcu zo 17. mája navrhovateľovi na zaujatie stanoviska.

Navrhovateľ 2. júna 2006 oznámil meno znalca na vypracovanie znaleckého posudku a požiadal okresný súd, aby upozornil odporcu, aby nebránil zvolenému znalcovi v prístupe na pozemok za účelom vyhotovenia geometrického plánu.

Odporca sa 23. júna 2006 vyjadril k spôsobu vyhotovenia geometrického plánu.

Okresný súd listami zo 16. augusta 2006, 18. septembra 2006 a zo 17. októbra 2006 žiadal právneho zástupcu, aby v stanovenej lehote oznámil, kedy bude vyhotovený geometrický plán.

Okresný súd uznesením č. k. 14 C 37/1990-346 z 21. novembra 2006 uložil navrhovateľovi poriadkovú pokutu v sume 10 000 Sk, pretože počas doby takmer 2 rokov

bol už viackrát vyzvaný na zabezpečenie geometrického plánu a jeho predloženie okresnému súdu, čo nespľnil.

Navrhovateľ podal 5. decembra 2006 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 21. novembra 2006.

Sudca dal 6. decembra 2006 kancelárii pokyn, aby predložila spis krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní vo veci udelenia poriadkovej pokuty.

Uznesením krajského súdu č. k. 14 Co 312/06-355 z 21. decembra 2006 bolo zmenené uznesenie okresného súdu o uložení poriadkovej pokuty tak, že navrhovateľovi bola uložená poriadková pokuta v sume 3 000 Sk.

Krajský súd doručil okresnému súdu 26. februára 2007 uznesenie č. k. 14 Co 312/06-355 z 21. decembra 2006.

Podaním z 21. marca 2007 navrhovateľ predložil okresnému súdu geometrický plán sporných parciel.

Okresný súd 22. marca 2007 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby v lehote 7 dní predložil 3 vyhotovenia geometrického plánu.

Navrhovateľ 3. apríla 2007 predložil 3 vyhotovenia geometrického plánu.

Sudca dal 5. apríla 2007 kancelárii pokyn, aby vyzvala navrhovateľa upresniť návrh podľa geometrického plánu a návrh na vyporiadanie zrušeného podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a zároveň aby zaslala geometrický plán odporcovi.

Okresný súd listom z 5. mája 2007 vyzval navrhovateľa na upresnenie žalobného petitu. Navrhovateľ podaním z 18. mája 2007 na výzvu okresného súdu oznámil, že petit spresní, až keď okresný súd vypočúje navrhovaného svedka.

Podaním z 24. mája 2007 sa odporca vyjadril ku geometrickému plánu.

Sudca dal 28. mája 2007 kancelárii pokyn nariadiť termín súdneho pojednávania na 14. jún 2007 a zároveň predvolať svedka.

Právny zástupca navrhovateľa 11. júna 2007 navrhol odročenie pojednávania z dôvodu hospitalizácie navrhovateľa od 8. júna 2007 pre mozgovú príhodu.

Súdneho pojednávania 14. júna 2007 sa nezúčastnil navrhovateľ ani odporca, okresný súd pojednávanie odročil na 4. september 2007.

Dňa 4. septembra 2007 okresný súd na dedičskom oddelení zistil, že navrhovateľ 10. júla 2007 zomrel, preto podaním z 22. októbra 2007 vyzval 16 dedičov, aby sa vyjadrili, či vstupujú do neskončeného súdneho konaniam. Na odpovede sa čaká.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vo vzťahu k právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 dohovoru, t. j. v obsahu týchto práv podľa názoru ústavného súdu nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 28/01).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou: „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné vedomosti, ustanoví súd podľa § 127 OSP po vypočutí účastníkov znalca. Ustanovení znalci boli

povinní podľa § 8 zákona č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení neskorších predpisov (s účinnosťou od 1. septembra 2004 podľa § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) vykonať znaleckú činnosť riadne a včas.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že doterajší priebeh konania ovplyvnila faktická zložitosť veci (potreba znaleckého posudku na vypracovanie geometrického plánu potrebného na zameranie a reálne rozdelenie spornej nehnuteľnosti), pričom na tvorbu geometrických plánov okresný súd postupne ustanovil viacerých súdnych znalcov - Ing. K., Ing. M., Ing. B., Ing. Č., Ing. K., a to z dôvodu nedostatkov podaného návrhu (neujasnenosti predmetu sporu), nesústreďenosti, ako aj nedostatočných osobných a časových dispozícií, či nesúhlasu navrhovateľa s navrhnutými riešeniami. Preto ústavný súd pri posudzovaní priet'ahov v konaní a určení výšky finančného zadost'učinenia v prospech okresného súdu zohľadnil len čiastočne „faktickú“ zložitosť veci. Sudca pri ustanovovaní znalca(ov) prejavil váhavosť a nerozhodnosť a uspokojil sa s formalizovaným postupom, znášal priet'ahy v činnosti ustanovených znalcov a nevyužil zákonné možnosti na zjednanie nápravy.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ

prispel k zbytočným priet'ahom v konaní. Naopak, poukázaním na priet'ahy v konaní dal najavo nespokojnosť s rýchlosťou priebehu konania a domáhal sa účinnej ochrany svojich práv.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovateľ v sťažnosti nekonkretizoval obdobia, počas ktorých malo dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázal na celkovú dĺžku konania v trvaní viac ako 17 rokov.

Aj vzhľadom na už uvedené (pozri časť II a bod 1 III. časti odôvodnenia) ústavný súd z hľadiska priet'ahov v konaní hodnotil postup okresného súdu ako celok. Napriek tomu, že okresný súd v danej veci dvakrát vecne rozhodol, vykonával procesné úkony spojené s prípravou pojednávania, zabezpečoval dôkazy, na ktoré sa účastníci odvolávali, ustanovoval znalcov na zameranie nehnuteľnosti, doručoval písomnosti, predsa nekonal koncentrovane ani efektívne.

Vzhľadom na to ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 37/1990 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 17 rokov) došlo u sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedenú dĺžku konania nemožno v rozumnej miere ospravedlniť (vyjmúc čiastočne faktickú náročnosť) žiadnymi relevantnými okolnosťami tohto prípadu.

4. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

5. Keďže namietané konanie nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu o sťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod

sp. zn. 14 C 37/1990 v ďalšom období postupoval bez zbytočných prietáhov tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 14 C 37/1990 konal bez zbytočných prietáhov, nepovažoval vzhľadom na okolnosti prípadu uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľa priznať mu primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200 000 Sk z dôvodov pretrvávajúceho pocitu právnej neistoty spočívajúcej aj v negatívnych psychických stavoch vyplývajúcich zo situácie, ktorá mu sťažuje dlhšiu dobu vyporiadať svoje majetkové pomery.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 37/1990 a čiastočne berúc do úvahy „faktickú“ zložitosť veci (pozri bod 1 tejto časti odôvodnenia) vrátane pozície sťažovateľa sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti ústavný súd považoval priznanie sumy 200 000 Sk, ktorú sťažovateľ požadoval, za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom JUDr. J. S. Advokát vykonal tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 22. júna 2007 a vyjadrenie z 5. novembra 2007. Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. 1/6 z výpočtového základu 17 822 Sk) je 2 970 Sk, čo spolu s režijným paušálom 178 Sk predstavuje sumu 3 148 Sk. Odmena advokátovi za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje celkovú sumu (za tri úkony právnych služieb) 9 444 Sk.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

8. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2008

